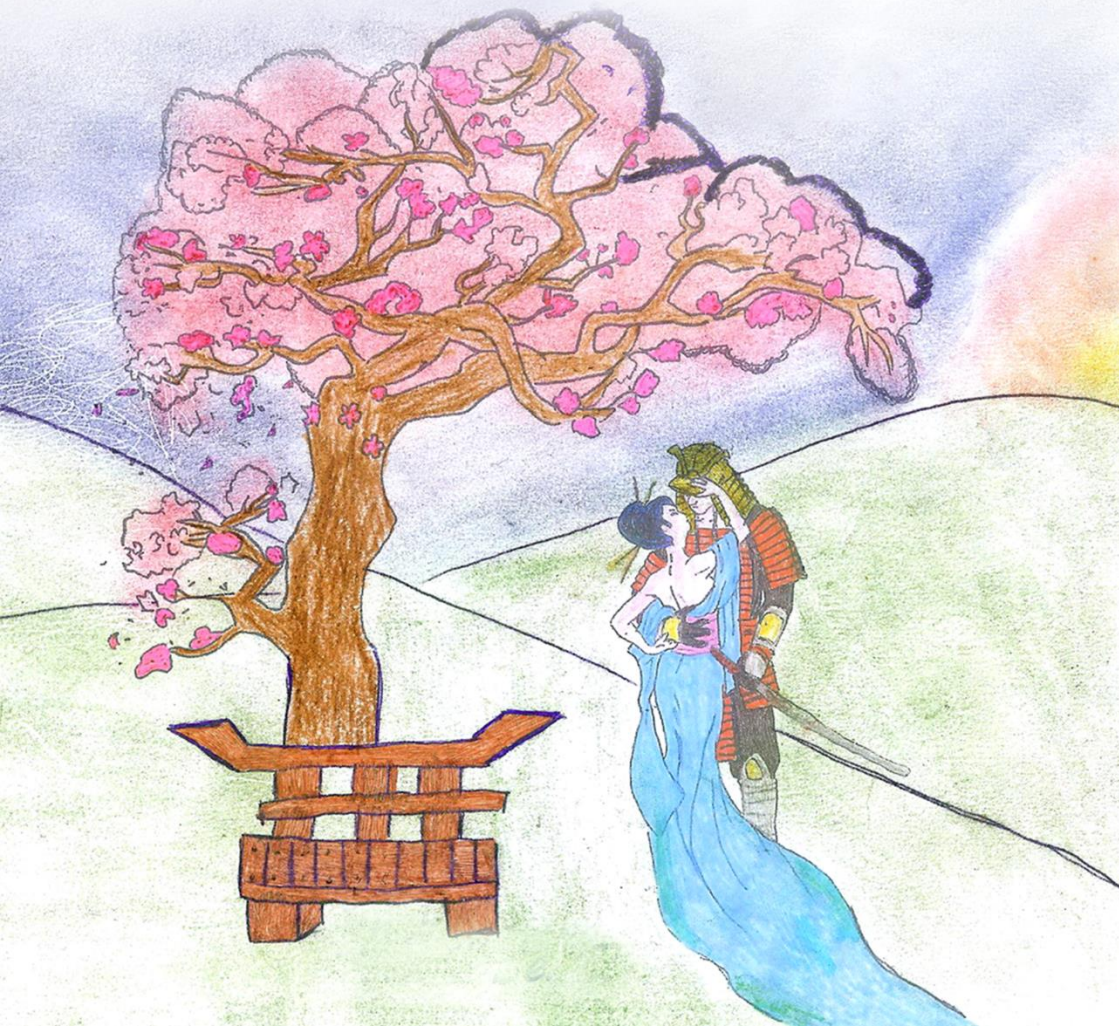

TOMÁŠ BENÍK

SAKURA

SAKURA

Tomáš Beník

Venované Soničke Bridišovej

OSOBY

HIDEO SACUMA

(samuraj, miluje Naoko)

NAOKO

IOSHITO TAKEDA

(samuraj, otec Naoko)

SUSUMA MAKAWA

(čakateľ na hodnosť samuraja, Hideov priateľ)

MASAKI KACUGE

(samuraj, Hideov priateľ)

TORA KANSUKE

(veliteľ nindžov z Kogy, Hideov priateľ)

HIRO SAIZO

(samuraj a tajný sok Hidea v láske)

RYU TOKAGAWA

(Daimjó; pán hradu Baratomi)

TADAO NOBAGANE

(samuraj, strážca šoguna)

DVORANIA (samuraji)

VOJACI

PRVÉ DEJSTVO

PRVÝ OBRAZ

Hrad Baratomi, sál

1. výstup

(Hideo, Makawa, Kacuge, Kansuke, dvorania)

Hideo s Makawom, Kacugem a Kansukem stoja vedľa seba v kruhu.

Dvorania sa voľne prechádzajú.

KACUGE: Bud' te pozdravení, priatelia moji!

Všetci sa navzájom uklonia.

HIDEO: Vonku ale zavládol nádherný deň.

KANSUKE: Máte pravdu. Radšej by som bol teraz vonku, než sa vo vnútri hradu nudil.

MAKAWA Snád' aj vašu trpezlivosť neovládla tá hrozná
(na Todu): nuda...

KANSUKE: Sám seba za to trestám, ale je to pravda. Už tak dlho sa môj meč nezasekol do tela nepriateľa...

HIDEO: Žeby hrdzavel ako váš vnútorný pokoj?

Ostatní sa zasmejú.

- KANSUKE Priateľu, neradím vám ma takto provokovať! Lebo
(*na Hidea,* okúsite čepel' môjho meča! A to by ste určite
s úsmevom): nechcel po takom triumfe, ktorý ste dosiahli
 minulý týždeň...
- HIDEO: Snáď' by ste nevyzval do boja takého mladého
 samuraja!
- KANSUKE: Možno by sme už náš súboj ani nestihli. Niečo sa
 bude diať.
- MAKAWA: Vy niečo viete?
- TODA (*chytí sa* Ach, tá nuda! Dokonca aj mne rozviazala jazyk!
za hlavu): Pane, mali by ste sa vrátiť do vašej provincie skôr,
KACUGE: než vás opustia všetky vaše drahocenné zmysly!
- KANSUKE: Asi máte pravdu. Aj tak ma tu nikto teraz
 nepotrebuje. Všetci sa odrazu majú radi... Nikto
 nechce moje služby. Čo tu vlastne stále robím? Už
 tak dlho som (*šeptom*) ani len nikoho poriadne
 nezavraždil...
- KACUGE: Len nehovorte dvakrát! Potom zase budete neustále
 mrmlať, ako sa hrozne narobíte! Poznám vás!
- KANSUKE: To som kedy povedal?

KACUGE (*na Kanskukeho*): Nič si z toho nerobte... Starneme! Čo sa dá robiť. Pomaly budeme musieť to naše remeslo posunúť mladým.

Kacuge sa usmeje na Hidea a Makawu.

HIDEO: Sme mladí dovtedy, pokiaľ sa tak cítíme.

KANSUKE: Tak ja potom budem mladý až do mojej smrti.

MAKAWA: Myslíte si, že sa dožijete vysokého veku?

KANSUKE: Ja? Nedajte sa vysmiať! Len som chcel povedať, že čoskoro zomriem.

KACUGE: Ako to viete?

KANSUKE: Mám takú predtuchu. A keď mám predtuchu, tak sa to väčšinou stane.

HIDEO: Nestrašte! Čo by sme si bez vás pri obliehaní hradov počali?

KANSUKE (*na Hidea*): Čo len vy viete o obliehaní hradov? Len raz ste zatiaľ boli na bojisku!

HIDEO: Prosím vás o odpustenie, pane!

Hideo sa ukloní.

KANSUKE: To je tá mladícka nerozvážnosť a ilúzie. Tiež som ich mal. To bolo kedysi dávno. Ale zase treba uznať, že hneď prvá bitka a taký triumf...

KACUGE: Inak chcete počuť novinku?

MAKAWA: Sme jedno ucho!

KACUGE: Aby ste neboli... Asi sa niečo predsa len bude diať. Dostalo sa mi do uší, že náš starý dobrý nepriateľ sústred'uje neďaleko mesta Namagata vojsko. Či je to ale naozaj pravda...

MAKAWA: Tieto vaše „počul som...“
Makawa mávne rukou.

KANSUKE: Spadne im hrebienok, keď sa na nich vydáme...

KACUGE: Tak vy, s prepáčením, môžete. Aj hneď. A ako chcete. Vy ste, kto ste. Od vás sa to očakáva. Ale čo my, samuraji? Náš kódex nám to zakazuje.

KANSUKE: Bushido je pekná a cnostná vec. Bohužial' pre boj je úprimne neprijateľná.

KACUGE: Niekedy by som s vami súhlasil, ale dnes nie.

MAKAWA: A viac sa teda nevie?

KACUGE: Nevie. Čo ja viem, je od môjho dobrého priateľ'a, ktorý je obchodníkom so súknom. Včera som ho pozval k sebe na priateľ'skú návštevu a tam mi to povedal. Hovoril, že len o vlások sa mu podarilo odtiaľ utiecť.

KANSUKE: Tak potom by naozaj mohlo byť niečo pravdy na tom...

KACUGE: Neviem. Možno sa viac dozvieme od nášho pána.

2. výstup

(Hideo, Makawa, Kacuge, Kansuke, dvorania, Tokagawa, Nobagane, Takeda)

V sále sa objaví Takeda. Hideo sa, po pohľade naňho, zatvári prestrašene a od skupinky sa odvráti.

MAKAWA: Hideo? Čo je s tebou?

Hideo neodpovedá.

KACUGE: Hideo? Čo je vám?

DVORANIA: Prichádza pán!

Všetci sa usadia na zem do samurajských sedov pred vyvýšené miesto, vyhradené pre pána.

3. výstup

(Hideo, Makawa, Kacuge, Kansuke, dvorania, Tokagawa, Nobagane)

Do sály vojde Tokagawa.

NOBAGANE: Pokloňte sa pánovi!

Všetci sa Tokagawovi uklonia až k zemi. Tokagawa kývne hlavou.

TOKAGAWA: A kdeže je Hiro Saizo?

NOBAGANE: Neviem, pane. Ale môžem to zistiť.

TOKAGAWA: Snád' príde. Budem ho tu potrebovať. Naši susedia opäť niečo chystajú. Musíme sa pripraviť na možný boj.

NOBAGANE: Pôjdem ho pohľadať.

TOKAGAWA: Nie, Tadao! Zostaň tu! Ak neprišiel na zavolanie svojho pána, dobre. Sám vie, že trest ho neminie.

NOBAGANE: Áno, pane.

TOKAGAWA: Susuma Makawa!

MAKAWA: Pane?

TOKAGAWA: Už čoskoro sa ti dostane veľkej cti. Budeš bojovať po boku svojho pána proti nepriateľovi!

MAKAWA: Teším sa na boj, pane!

TOKAGAWA: To rád počujem. Ak preukážeš veľkú statočnosť, odmena ťa neminie!

MAKAWA: Hai!

Makawa sa ukloní k zemi.

TOKAGAWA: Hideo Sacuma!

HIDEO: Pane?

TOKAGAWA: Tebe sa už, za tvoju statočnosť a zabitie generála Mamayota v boji, dostalo tej nádhernej cti. Ak však aj v tomto boji opäť preukážeš svoju tvrdosť a odvahu, získaš ako dar veľkú časť územia, ktoré obsadíme v nadchádzajúcom víťaznom ťažení.

HIDEO: Ďakujem, pane!

Hideo sa ukloní sa k zemi.

TOKAGAWA (na

Nobaganeho): Ale kde je ten náš Saizo?

4.výstup

(Hideo, Makawa, Kacuge, Kansuke, dvorania, Tokagawa, Nobagane, Saizo)

Saizo príde do sálu.

SAIZO: Tu som, pane!

Saizo sa hlboko ukloní.

TOKAGAWA: Hiro Saizo, prečo ste neprišli ihneď, keď vás váš pán dal zavolať?

SAIZO: Odpusťte, pane! Snáď len naliehavosť správ, ktoré som práve dostal od svojho špeha, zotrie moju vinu! *(opäť sa ukloní k zemi)*

Tokagawa sa mierne preľakne.

SAIZO: Dovoľte, pane, aby som tieto správy predniesol výhradne vám!

TOKAGAWA: Ak je pravda, čo hovoríte, a týka sa to našich nepriateľov, predneste tieto správy všetkým tu prítomným!

SAIZO: Pane, prosím! Závažnosť týchto správ je taká vážna, že by ich mali počuť najprv vaše ctené uši!

V sále nastala vrava. Po chvíli a prísnom pohľade Tokagawu rýchlo utíchla.

TOKAGAWA: Ak je to teda tak, očakávam vás v mojich komnatách. Ostatní môžu odísť! Vypočutie je u konca!

Tokagawa pomaly vstáva a odchádza v sprievode Nobaganeho. Ostatní sa mu uklonia a po jeho odchode pomaly odchádzajú zo sály.

KACUGE: Rozumiete tomu? Tak najprv si nás zavolajú, aby sme prebrali ďalší postup, no a odrazu stačí, aby prišiel ten Saizo...

TAKEDA: Aby vás tie reči raz nestáli všetko...

Kacuge sa na Takedu otočí, akoby mu chcel niečo povedať, ale napokon nepovie nič a pokračuje v ceste von zo sály.

KANSUKE Nebojte sa! Ja zistím, aké závažné informácie ten
(na Kacugeho): náš Saizo priniesol...

Takeda podíde ku Hideovi a zatarasí mu cestu. Hideo sa preľakne, no napokon vystrúha zamračenú tvár, aby zakryl strach.

TAKEDA

(na Hidea): Bojíš sa ma? To je dobre.

HIDEO: Nebojím sa...

TAKEDA: Iste... Strach nepatrí ku cnostiam samuraja, ale dat' ho niekedy najavo ukazuje, že aj samuraj je ešte stále človek. Nič si z toho nerob! Každý samuraj má v sebe nejaký strach. Minimálne strach z potupy a hanby, ktorú môže kedykoľvek utŕžiť on a jeho rod. Preto sa nebojí smrti, lebo len tá sa stáva vykúpením z takého krutého stavu.

HIDEO: Čo pre vás môžem urobiť?

TAKEDA: Konečne je s tebou normálna reč! Bol by som veľmi rád, ak by som ťa mohol pozvať dnes večer do môjho domu. Všimol som si, že od príchodu na tento dvor krúžiš okolo mojej dcéry Naoko, a preto by som sa rád s tebou porozprával. Nemusíš sa ničoho báť.

HIDEO: Vaše pozvanie prijímam.

TAKEDA: Som rád.

Takeda sa otočí a odíde von zo sálu. Hideo sa zastaví a nervózne hľadí do zeme. Po chvíli zistí, že je v sále sám. A tak odchádza von zo sálu.

DRUHÝ OBRAZ

Záhrady v okolí hradu Baratomi

5. výstup

(Hideo, Kansuke)

Hideo prichádza po cestičke ku krásne rozkvitnutej sakure, pod ktorou je lavička. Zastaví sa pred sakurou a uprene sa na ňu zahľadí. Nevšimne si, že z druhej strany prišiel k nemu Kansuke.

KANSUKE: Rozjímate, priateľu?

Hideo sa zľakne a siahne po rukoväti katany.

KANSUKE

(s úsmevom): Čo priviedlo vaše kroky práve do týchto miest?

HIDEO: A vaše?

KANSUKE: Ja sem chodievam často. Toto miesto mi pripomína moju rodnú provinciu, ktorú som už tak dlho nevidel. Ach! Ktovie, ako sa má moja dedina...

HIDEO: Takéhoto vás vôbec nepoznám.